

fra Ende til anden, efter mit Skøn, er saa billigt og rimeligt, som tænkes kan, og da alle Parter i det andet Ting have været fuldstændig enige om hele Lovforslaget med Undtagelse af et enkelt Punkt, nemlig Punkt d. i § 3, som der fremkom enkelte Udtalelser imod i det andet Ting, vil jeg alligevel gaa med til at anbefale Lovforslagets endelige Vedtagelse. Med Hensyn til Skibsbygningsvirksomheden og den ugunstige Stilling, vort Skibsbyggeri staar i for Tiden, har der kun været een Mening fremme, mig bekendt, baade i Toldkommissionen, i Folketinget og i Landstinget. Man har fra alle Sider været enig om, at her finder der en Uregelmæssighed Sted, som burde afhjælpes. Og videre er det saaledes, at med Hensyn til de tre førstnævnte Punkter i § 3 har der ogsaa, saa vidt mig bekendt, været Enighed fra alle Sider. Det Punkt om Udbyttet af egen Fangst, som danske Østersfiskere indbringe fra aaben Sø, er først kommet frem i Toldkommissionen og blev der enstemmig vedtaget. Alle fandt det rigtigt, og det tror jeg, alle ville erkende, at det er urimeligt, at vore egne Østersfiskere skulle betale Told af de Østers, som de fiske uden for Søterritoriet. Der kan saa naturligvis øves den fornødne Kontrol i saa Henseende, og det vil der jo blive gjort. — Med Hensyn til de to andre Punkter under b. og c. er der ogsaa Enighed, men med Hensyn til det 3die Punkt i § 3, nemlig Toldfrihed for Melassefoder, blev der rejst nogen Modstand i det andet Ting fra et Par Medlemmers Side, fra en enkelt Side. Jeg skal ikke videre komme ind paa det; jeg antager, at vi faa mere at høre om den Sag senere under Forhandlingerne her i Dag, men jeg vil sige, at jeg finder Forslaget at være meget rimeligt. Det er ikke noget stort Spørgsmaal, ikke mange Penge, det drejer sig om, og det drejer sig heller ikke om nogen større Interesse, saa vidt mig bekendt, for vor Sukkerindustri. Vi have gennemført det Princip i vor Toldlovgivning i det hele, at vi have Toldfrihed for Landbrugets Foderstoffer, og naar det er Tilfældet, er det ogsaa naturligt, naar Melassefoder er blevet mere og mere anvendt i det danske Landbrug, at vi faa Toldfrihed paa det Punkt. — Altsaa, trods mine Betæneligheder over for Lovforslaget, vil jeg dog anbefale det til Tingets Velvillie.

Tesdorpf: Naar jeg har bedt om Ordet for at knytte nogle Bemærkninger til Spørgsmaalet om toldfri Indførsel af Melassefoder, sker det i min Egenskab af

Formand for Andelsfabrikken paa Falster og Sukkerroedyrker i ret stor Stil. Som Følge deraf er jeg personlig stærkt interesseret i dette Lovforslag, og paa den anden Side kunde jeg maaske med nogen Ret nære den Formening, at jeg sidder inde med en vis personlig Erfaring med Hensyn til den danske Sukkerroeindustri. Jeg ved personlig, hvor Skoen trykker, og at den har trykket i de senere Aar ved de stadig faldende Priser, der kulminerede sidste Sommer med en Roesukkerpris af 5 à 6 Skilling, kunne de Herrer være overbeviste om. Forslaget gaar jo ud paa toldfri Indførsel af Melassefoder, der ikke indeholder mere end indtil 55 pCt. Melasse. Melasse er det Efterprodukt, der fremkommer ved Sukkerets Indvinding af Roesaften. Da i sin Tid Afgiften af dansk Roesukker til Staten blev fastsat, gik man almindelig ud fra den Forudsætning, at Melasse egnede sig godt til Fremstilling af Spiritus og saaledes vilde afgive en god Støtte for den danske Sukkerroeindustri i dens Kamp for Tilværelsen mod den præmierede udenlandske Industri. Det viste sig imidlertid snart, at dette var en Fejltagelse. Der blev ganske vist fra Spritfabrikkernes Side gjort enkelte Forsøg paa Udvinding af Sprit af Melasse, men det blev hurtigt opgivet, idet Fabrikkerne, saaledes som Alkoholbeskatningen er her i Landet, saa deres Fordel ved at benytte Majs og andet Korn. Saa var der ikke andet for Sukkerfabrikkerne at gøre end at søge at eksportere Melassen til Udlandet. De Lande, hvorhen den i en Aarrække særlig gik, var Frankrig og Belgien. Efter nogen Tids Forløb mødtes den imidlertid fra disse Landes Side med Toldmure af en saadan Højde, at de virkede som absolutte Indførselsforbud, og saa stode Fabrikkerne der med den brune Melasse og kunde aldeles ikke sælge den nogetsteds. Situationen var alt andet end behagelig, den var ubetinget kritisk. Illustrerende for, hvorledes Forholdene den Gang vare, er det, at man i Tyskland mange Steder lod Melassen løbe ud i Floderne blot for at blive af med den. Nu er imidlertid Melasse et godt Kreaturfoder, men kan af Sundhedshensyn ikke bydes Heste og Kreaturer i raa Tilstand. Det gjaldt altsaa om at finde en Form, hvorunder den kunde anvendes uden at blive sundhedsfarlig. Det er de danske Sukkerfabrikker, der have Æren for at have fundet denne Form, noget, som der først naaedes gennem aarelange indgaaende Forsøg paa deres respektive Gaarde. Det endelige Resultat af Forsøgene viste, at